være saa haardt imod at give sit Lands Kvinder Friheden? Der findes i *My life work* af *Samuel Smith, M. P.*, en meget interessant Bog, hvori Parlamentsmedlem Hr. Samuel Smith skildrer sit Livs Gerning, et Brev fra Gladstone, hvori denne angiver sine Grunde for sin gode Ven, som han ikke alene deler politisk Syn med, men som tillige er hans „Broder i Herren". Gladstone siger heri, at Lovforslaget af 1892 vil udelukke de gifte Kvinder, og det vil han ikke gaa med til, da han mener, at Livets Skole har gjort disse mindst ligesaa skikkede til Stemmeretten som deres ugifte Søstre.

Men Sagen er den, at Ønsket om Stemmeretten blandt Kvinderne kun findes hos et lille, oplyst Mindretal. Den store Masse stiller sig ligegyldig eller afvisende — og er i høj Grad uskikket til at bruge den. Gives Stemmeretten Kvinderne, vil alle disse uoplyste og ligegyldige Kvinder sammen med de andre tvinges ud i det politiske Liv. Og ikke alene det. Loven taler kun om Stemmeretten, men Valgbarheden vil før eller senere blive en aldeles nødvendig Følge deraf. Med Sædet i Rigsdagen vil atter følge Indvalg i forskellige Udvalg, og der vil Kvinder endnu vanskeligere kunne udfylde deres Plads. Og der kan dog ikke være to Slags Medlemmer af Rigsdagen, de der er kvalificerede til at sidde i Udvalgene — Mændene, og de ukvalificerede — Kvinderne.

Alt, hvad der ellers kan gøres for at skaffe hende Adgang til Læreanstalter, Selverhverv og offentlige Bestillinger af anden Rang, ønsker han, at der bør gøres. Desværre — indrømmer han — har Mændene ikke her altid sørget saa godt for Kvinderne, som de burde.

Se, det var nu i korte Træk Gladstones Tanker om den Sag. Hr. Smith, der ogsaa hører til det liberale Parti, siger selv: „Jeg har selv en lang Tid ønsket, at Kvinderne skulde faa Stemmeretten, og jeg føler mig overbevist om, at det vilde være til stor Gavn for den offentlige Moral. Vi kunde ogsaa uden Skade give det lave Antal Kvinder ($^1/_7$ i Forhold til Mændene),

Den kvalificerede Vælger: Ja, I kan betale Skat og have alt det Ansvar, I lyster. Men, naar der skal stemmes, saa maa I overlade det til os Mænd. („Punsch".)